

Дэканат Іўе У пісьмовых крыніцах паселішча вядома з XV ст. як Геранёны Манівідавыя, у адрозненне ад Геранёнаў Гаштольдавых ці Мураваных (цяпер в. Геранёны) і Геранёнаў Старых (цяпер в. Зыгmunцішкі). Парафіяльны касцёл (з XVI ст. у складзе Радунскага дэканата) быў зафундаваны тут Войцехам Манівідам, віленскім ваяводам, яшчэ ў 1423 г. Новая драўляная святыня была пабудавана па фундацыі караля Жыгімонта I Старога 24 лістапада 1545 г., аднак у часы кальвінізму драўляны касцёл стаяў спустошаны, не маючы ўласнага пробашча. У 1573 г. князь Альбрэхт Радзівіл (+1592), першы ардынат клецкі, калі навярнуўся з кальвінізму ў каталіцызм, аднавіў касцёл у Суботніках і надзяліў святыню вялікім капіталам. Але і гэтая святыня не захавалася. У 1755 г. апошняя драўляная святыня ў Суботніках была пабудавана на сродкі Юрыя Абрамовіча, тагачаснага ўладальніка мястэчка, і ягонай жонкі Марыі. Касцёл быў асвечаны пад тытулам св. Юрыя. Гэта быў храм з сасны на каменным падмурку падоўжанай формы. †

Галоўны фасад у выглядзе трохвугольнага фронтана на дзвюх магутных калонах фланкавалі дзве трох'ярусныя чацверыковыя вежы. Касцёл быў накрыты двухсхільным гонтавым дахам, завершаным над алтаром стромкай барокавай сігнатуркай. У 1809 г. па фундацыі Ганны Умястоўскай да прэсбітэрыя справа была дабудавана мураваная капліца памерамі каля 5x4 м, у склепе якой быў пахаваны маршалак Якуб Умястоўскі, муж фундатаркі, а потым і іншыя прадстаўнікі роду. Побач з касцёлам стаяла таксама драўляная двух'ярусная вежа-званіца. На парафіяльных могілках знаходзіліся 4 драўляныя каплічкі. Пры парафіі дзейнічала школа.

